Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

xpoforꝫ sexaginta milia animarũ.
Alia uero die dirit dignꝰ rex. Eamꝫ
uidearꝫ ubi posuerunt eũ. Et ue
nerunt in locum illũ. ⁊ clamauit
rex uoce magna dicens. Xpofore
ostende m̃i uirtutẽ tuã ⁊ dei tui. ⁊
credã meũ. Et tulit tirã de loco ũ pul
sus est: ⁊ inuitrit in oculos suos ⁊ dix.
Peccauĩ. sis m̃i ꝓpicius peccatori sce
xpofore: ⁊ libera me de penis q̃ pura
te st̃ impios. Impie egi. iniqtatem
feci. tu pius ⁊ misericors es: idulge
m̃i ueniam petenti. Dne deus ihu
xpe distilla in cor meũ unã scintillã
dilectionis tue. que deuoret spinas
⁊ pessimas cogitationes de corde meo.
Dne pista m̃i rorem gratie tue. qui
mentẽ meam illuminet. Dne sal
uator irriga cor meũ grã bnedictio
ms tue. Hec ⁊ his similia eo orante
credidit xpo ⁊ baptizat est cũ oibus
dignitatib̃ suis. ⁊ recepit pristinã
sanitatẽ. ⁊ reddidit grãm saluato
ri nro deo. qui uult omnes homines
saluos fieri. ⁊ in agnitionẽ ueerita
tis uenire. cui sit laus ⁊ gloria p
cuncta secula sclorꝫ Amen.

Eodem
Gloriosꝰ die sucrifati
scorum nrꝰ plagus edo
triumphos promꝰ
deuotis attollere.
⁊ scptis ad postero
rum noticiã trade
re: multis modis
pbat esse utillimũ ac salutare. dũ
precipue qã ille in gloriã eorꝫ lau
dat. qui in sciis suis mirabilis. mi
rabilit suorꝫ militũ certamina re
ferens de triumphato hoste uictoriã:
spũ orthodoxo uenat ⁊ retolit. cui
laus adeo fore salubris experit:
ut mea quodam iure priuato sit
iter pueniendi ad societatẽ ange
licam. ⁊ salutare dei qui est caput
membrorꝫ feliciũ. omniũ scilicet
electorꝫ suorꝫ ihm xpm dnm nrm.
Sed ⁊ cũ istantissima fortitudo
dominici agminis bellatorũ re
terit. tepide nre mentes suã fra
gilitatem gementes: se ipsas aut
ad penitencie lacrimas feruentissi
me excitant. quia eũ malis actib̃
exacerbauerit. ꝓt modicas ⁊ ad ni
chil utiles uoluptatũ carnaliũ
illecebras: cui fidem amorẽ ⁊ de
dicionã ꝓtitam in maximis ser
uauere cõmita. aut qrũtũ possũt
sibi multa hortamina diuini aux
ilij ꝓponentes. ad imitationẽ accẽ
dunt. Hoc accedit. qã fidelis mes
quos plura ⁊ acriora norit p xpo
ꝓtulisse supplicia. hos amplio re
senatus sidereĩ honore potiri. ⁊ q̃
pecierint sciat scriptura teste fam
liius adipisci. Quin etiam quos
ꝓpinquiꝰ fonti pietatis ⁊ miseri
cordie totius nro uidelicet saluato
ri. quãqm̃ ipse ꝓpe sit omnibus in
uocatibus se in ueritate. uelut sin
gulari tam priuilegio in herere.
confidit hos pmores ⁊ pmpciores
esse ad humilitatis nre suspiria ex
audienda. ⁊ diuine clemencie of
ferenda: ac dignitatis sue precib̃
commendanda in iamꝫ credit. Qua
de re ⁊ obnoxius reddendi omnis
inerrie sue segnicia. Cũ quorꝫ libꝫ
eorꝫ gesta seu passiones cognouit.
votis eos deposcit. ⁊ sibi cõciliare
quibus cũq̃ ualet obsequijs satagit.